

ПРОЛОГ

Маленькі дівчатка гралися в калюжі крові. Звісно, вони не знали, що це кров, — як не знала їхня няня, що вони втекли зі своїх кімнат і прокралися в заховані під палацом підземелля. Та і як це могло спасти комусь на думку? Ту частину Королівства Злодіїв стережуть та оберігають стільки дверей, чарів і кам'яних сторожів-потвор, що й сам Король Злодіїв навряд чи зміг би проминути їх, не здійнявши галасу. Але всі ці перепони легко обійшли допитливі діти, прослизавуючи чимраз далі, мовби повз ниточки павутиння: просто треба бути досить малими, щоб їх не торкатись.

Отже, троє дівчат змогли прокрастися в саме нутро страховидь, ні сном ні духом не відаючи про небезпеки, які чигають на них за стінами — і розглядають їх крізь щілини зі слинявими, зубастими посмішками. Та навіть якщо вони все знали, — однаково жодна з них не перелякалася так, щоб розвернутися й піти назад.

— Ось. — Нія провела кривавим пальцем по блідому личку молодшої сестри, прикрасивши червоним завитком пухленькі щічки малої. — А тепер говори.

Ларкіра, якій недавно минуло три, захихотіла.

РОЗДІЛ ПЕРШИЙ

Ларкира знала, що лезо надто тупе — до того моменту, як воно полетіло вниз, щоб відітнути їй палець. Крик стрілою виривався з її горла, — та вона придушила його, немов приваливши брилою. Магія билася з її спокійною самовладою, немов вередлива дитина, шкребучись і таумлячись у її жилах.

«Сиди тихо!» — безгучно крикнула Ларкира, скреготучи зубами; її палець співав пекучим боєм, і хвилі тепла піднеслися від нього до передпліччя.

Лезо опустилося знову. Цього разу стукнуло глухо: розітнуло кістку й увігналося в дерев'яну стільницю.

Жовч підступила до рота Ларкири. Але вона змусила її відступити також.

Крізь запону зі сліз і поту Ларкира дивилася на кінчик свого лівого безіменного пальця, що лежав окремо від її руки. Тьмяне світло свічок падало на кривавий відрубок, відсічений на другому суглобі.

— А вона смілива, немає мови, — сказав власник ломбарду, стягуючи обручку зі смарагдом з відрубка. — Дурна, але смілива. Інші вже давно розкисли б і хлипали.

Його посіпаки відпустили плечі Ларкири, більше не тримаючи її на місці. Тепла ясно-червона кров просочила сороч-

ку, коли Ларкира приклала скалічену лапку до своїх грудей; однак невидимим зусиллям волі вона знерухомила все своє тіло. Вона не сміла говорити, — бо, якби це сталося, то, напевно, не тільки її кров розлилася б кімнатою.

Її магія гнівалася і кричала про помсту. Ларкира відчувала, що та от-от вирветься з неї — нетерпляча, як закипілий чайник. Вона жадала злетіти співом з її уст, розлитися і наповнити все перед її очима. «*Біль за біль*», — вимагала вона.

Але Ларкира не випускала її — більше не надавала їй владу. Ті звуки вже покалічили багатьох у її житті.

Крім того, всі ці страждання вона наклікала на себе сама. Ніхто не змушував її красти обручку.

Якщо вже на те пішло, сьогодні вона засвоїла чергову науку: наступного разу треба йти далі, коли хочеш заставити річ у ломбарді. Нижні квартали Джабарі були хитросплетеною мережею вулиць, і вона мала б знати, що не варто крутити обладки так близько від місця злочину. Та хіба Ларкира могла уявити, що власниця обручки — дружина власника ломбарду?

Тож цю помилку Ларкира відстраждає сама. Бо тільки вона одна була винна. Звісно, чоловіки в кімнаті ні сном ні духом не знали про те, кого вони скалічили — і які грізні сили могли б увірватися в цю кімнату, якби один лише шепіт злетів з її уст. Її дружки, як виявилось, були душами без дарів — вони не могли відчутти магію, що вирувала в ній.

— А тепер забирайся звідси! — grimнув власник ломбарду, обтерши пляму Ларкириної крові на своєму халаті. — І нехай це буде тобі наукою, що не треба красти в таких, як я та моя жінка.

Він потрусив обручкою своєї дружини перед Ларкирою. Зелений самоцвіт глумливо підморгнув їй під світлом свічки.

хвату, коли бачила кожную з моїх книжок. Я обожаю тебе і завжди радо залишатиму тебе в себе на ніч, вбираючись з тобою в однакові піжами.

Стейсі Гарт, підійди та обійми мене просто зараз. Поговорімо про віддану дружбу. Ти знову й знову рятувала мене після численних розчарувань — письменницьких і життєвих. Мене завжди захоплював твій хист, і я неймовірно щаслива, що ти є в моєму житті.

Усім моїм друзям з Нью-Йорка, Колорадо і мого рідного міста в Делавері: ви були зі мною від початку й до самого кінця цієї несамовитої подорожі. Розуміли, коли я просто зникла, щоб укластися в терміни. Щоби перелічити всі ваші імена, знадобиться половина цієї книжки. Але якщо ви читаете це, то добре знаєте, про кого я кажу. Дякую, що підтримали мої мрії.

Дякую спільноті «Букстаграму», ви великі й прекрасні, і також ви — справжня сила. Я ніколи б не дійшла сюди без вас.

Дякую читацьким групам «Меллов Моб» і «Меллов Місфітс» — ви, мабуть, були найтерплячішими з усіх, хто чекав на появу цієї книжки. Дякую, що залишалися зі мною всі ці роки, вислуховуючи обіцянки, що одного дня зможете потримати цю книжку в руках. Я дотримала слова!

І, врешті, дякую тобі, мій найдорожчий читачу — усе це творилося для тебе. Сила-силенна людей працювала, щоб ця книжка побачила світ, — але вистачить навіть одного читача, щоб вона знайшла собі дім. Сподіваюся, ви знайшли місце для цієї історії у своїх серцях, — бо я, безумовно, тримала вас у своєму, коли писала її.

ЗМІСТ

Пролог.....	7	Розділ дев'ятнадцятий	266
		Розділ двадцятий	286
КОЛИСЬ БАГАТО РОКІВ		Розділ двадцять перший.....	294
ПО ТОМУ	19	Розділ двадцять другий	306
Розділ перший	20	Розділ двадцять третій	315
Розділ другий	38	Розділ двадцять	
Розділ третій.....	50	четвертий	324
Розділ четвертий.....	63	Розділ двадцять п'ятий	343
Розділ п'ятий	76	Розділ двадцять шостий	352
Розділ шостий	85	Розділ двадцять сьомий.....	371
Розділ сьомий.....	102	Розділ двадцять восьмий.....	387
Розділ восьмий	119	Розділ двадцять дев'ятий.....	393
Розділ дев'ятий	137	Розділ тридцятий	410
Розділ десятий.....	145	Розділ тридцять перший.....	414
Розділ одинадцятий.....	163	Розділ тридцять другий.....	430
Розділ дванадцятий	170	Розділ тридцять третій	440
Розділ тринадцятий.....	188	Розділ тридцять	
Розділ чотирнадцятий.....	208	четвертий	456
Розділ п'ятнадцятий	222	Розділ тридцять п'ятий.....	460
Розділ шістнадцятий	230		
Розділ сімнадцятий.....	240	Від авторки	472
Розділ вісімнадцятий.....	254	Подяки	476